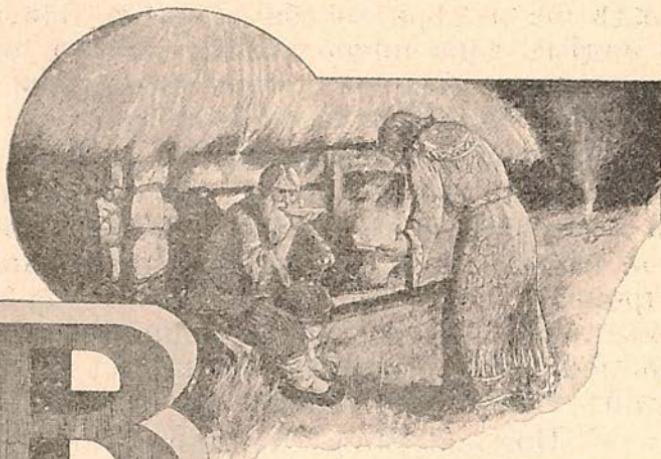


Царь и вжгищаръ.

В



ъ одно далечно царство живѣлъ нѣкога знаменитъ царь. Палатътъ му

билъ ограденъ съ високи стѣни, та никой не можалъ да види що става въ него. Той живѣлъ повече въ палата си и рѣдко излазялъ по другите градове на царството си. Царътъ билъ толкова строгъ, че никому не позволявалъ да го гледа въ лицето и да говори направо съ него. Даже и министрите му говорили отдалечъ прѣзъ особна тѣмна завѣса. При него можалъ да се явява само най-вѣрниятъ му слуга, на име Етионъ, комуто позволявалъ и да го мие сутрина и слѣдъ ядене.

Оmrъзнало на царя този затворнически животъ, та поискалъ и той да излѣзе по другите градове на царството си. Ала не искалъ никой да го познае, затова се прѣдрешилъ въ прости